

[Arbejdsministeren]

ne sige, at det er et sådant samarbejde, jeg allerhelst ser. Jeg håber på et bredt samarbejde i folketinget vedrørende arbejdsmarkedspolitikken, og jeg håber på et samarbejde med de faglige organisationer repræsenterende begge sider af de traditionelle forhandlingsgrupper, som vi beskæftiger os med på arbejdsmarkedsområdet.

Mit udgangspunkt vil altså være lyst til samarbejde, vilje til samarbejde, men i respekt for, at der somme tider kan være modstridende synspunkter.

Som konsekvens af denne holdning vil jeg afholde mig fra at kommentere de lidt mere negative formuleringer i selve forespørgseltaksten og i begrundelsen for forespørgslen. Min tone vil være den positive, idet det eneste, vi for alvor ønsker at nedskære, er antallet af arbejdsløse, ellers har vi ikke nogen ønsker om nedskæringer. Regeringens planer for de arbejdsledige og regeringens politik til bekæmpelse af arbejdsløsheden kan ikke behandles snævert som et spørgsmål alene om arbejdsløshedsforsikring og dagpenge. Regeringens økonomiske genopretningspolitik siden 1982 har haft og har stadig væk som et af sine vigtigste mål at øge beskæftigelsen og nedbringe arbejdsløsheden. Som bekendt er der ikke mindst i den senere tid skabt mærkbare positive resultater på disse områder.

Selv om arbejdsløsheden efter regeringens opfattelse først og fremmest skal formindskes gennem vækst og fremgang i den private sektor og herunder navnlig i de brancher, der konkurrerer med udlandet, således at de arbejdsløse kan placere sig i rigtige job på det ordinære arbejdsmarked, har regeringen ikke desto mindre fastholdt de mest værdifulde elementer inden for de særlige beskæftigelsesforanstaltninger. Det gælder den beskæftigelseslovgivning, som blev vedtaget sidst i folketingssamlingen 1984-85, og som for arbejdsministeriets vedkommende består i loven om beskæftigelsesmuligheder for unge og udbygning af arbejdstilbudsloven med tilbuddene om uddannelsesydelse og iværksættedydelse.

Denne lovgivning er siden udmøntet i en nærmere tilrettelæggelse af de enkelte ordninger vedrørende beskæftigelsesprojekter, løntilskud, uddannelsesydelse og iværksættedydelse.

Også den nye lov om arbejdsmarkedsuddannelser fra 1985, der træder i kraft 1. juli i

år, er for tiden under udbygning med nærmere regler, der kan give loven et praktisk indhold.

Alle disse initiativer sigter mod at give forbedrede uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, ikke mindst for de arbejdsledige, der har størst vanskeligheder med at finde en plads på det ordinære arbejdsmarked. Arbejdsformidlingens service over for de arbejdssøgende er forbedret og vil fortsat blive styrket. Regeringen har her med tilfredshed kunnet konstatere, at arbejdsformidlingens betjening af både de arbejdssøgende og virksomhederne bedømmes stadig mere positivt.

Arbejdet i regeringens flaskehalsudvalg er for nylig afsluttet med en redegørelse til folketinget. Initiativerne til imødegåelse af flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet vil umiddelbart og direkte være til gavn for de arbejdsløse, idet formålet med initiativerne netop er at skabe en bedre tilpasning mellem de arbejdsløses kvalifikationer og den arbejdskraft, som virksomhederne efterspørger.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til redegørelsen fra regeringens flaskehalsudvalg, kan jeg her kort nævne nogle af de konkrete initiativer på arbejdsministeriets område, som nævnes i redegørelsen.

Det drejer sig om forstærket overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet, så mulighederne for at forudsige de fremtidige ubalancer på arbejdsmarkedet forbedres. Det drejer sig om øget information til arbejdstagere og virksomheder om beskæftigelsesmuligheder og om muligheder for at afhjælpe problemer med mangel på arbejdskraft. Det drejer sig om udvidelse af EDB-formidling og -registrering af oplysninger om arbejdssøgende og arbejdskraftbehov til hele landet, om en styrkelse af prognose- og analysevirksomheden på lokalt og regionalt niveau om arbejdskraftbehov og flaskehalsproblemer, om en forstærket koordination af vejledningsindsatsen fra arbejdsformidling, erhvervsskoler og andre uddannelsesinstitutioner samt kommuner og amtskommuner og om forsøg med henblik på eventuelle forbedringer af den nuværende ordning med mobilitetsfremmende ydelser og udvidet aktivitet i arbejdsmarkedsuddannelserne på felter med akut mangel på arbejdskraft.

Ud over hele denne række er det besluttet at styrke de samlede bestræbelser for at påvirke kvindernes erhvervs- og uddannelses-